

KAMPIS MIKLÓS HATVAN ÉVES

A szerkesztőség szeretett volna Kampis Miklós hatvanadik születésnapja alkalmából az eddigi életutat méltóképpen bemutató illusztrációkat közölni. Szándékunk rendkívül töredékesen valósulhatott csak meg; részben azért, mert az ünnepeltnek nem kenyere az önadminisztrálás, részben pedig, mert a gyűjtőmunka nem kezdődött el időben. Így néhány jellemző képet tudunk csak felvillantani Kampis Miklós sokszínű tevékenységéből, az állandó kiméretlen „belső birkózásból”, remélve, hogy a következő kerek évforduló kevésbé készületlenül ér majd bennünket.

1974 nyarán zajlott le az az álarc nélküli bál, amelyre Makovecz Imre, Sáros László és Gerle János hívta meg kollégáit és barátait, hogy a ruha, mint legkisebb építészeti környezet témájában saját személyes mivoltukat hitelesen tükröző öltözet-bázat tervezzenek. Kampis Miklós az alább bemutatott munkával vett részt a bálon.

Én szárnyas oltárt készítettem. Kívülről két jelmondat van rajta. Az enyém belül van, és nem látja szem. Kinyitva a szárnyas oltárt, ennek első részén ábrák találhatók, a hátsó részén az ábrákhoz tartozó szöveg.

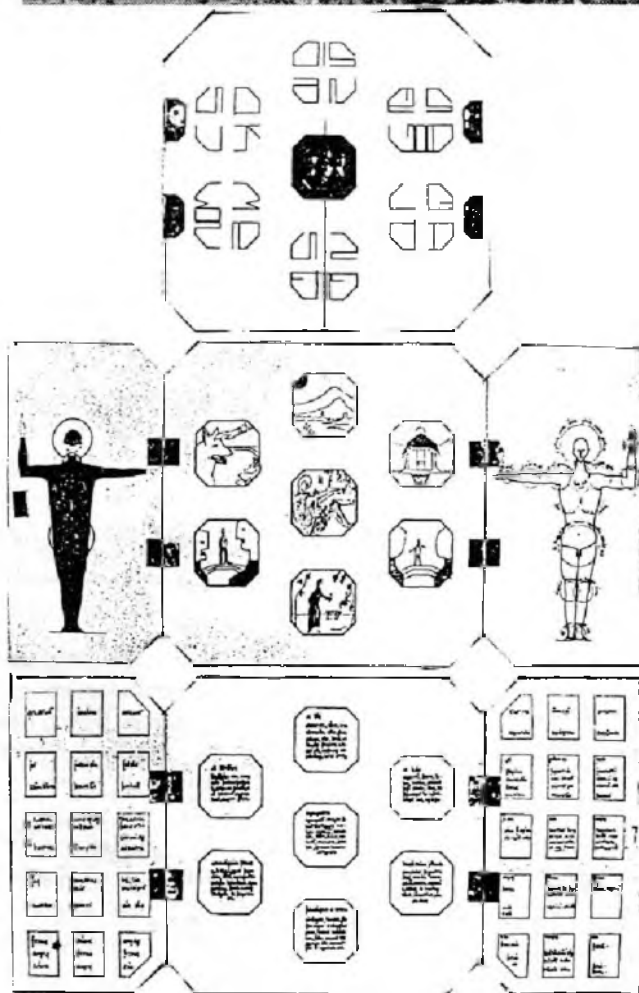
Az első triptichonnak három része van. Az elsőn megpróbáltam megnézni, megvizsgálni, hogy melyek voltak azok a pontok, amelyeket eddig a ruházatok valamilyen oknál fogva és valamilyen ruhadarabbal kihangsúlyoztak. Ezeket a pontokat az emberi testen bekarikáztam, és melléírtam, hogy melyek voltak azok a ruhadarabok, amelyekkel ezeket kihangsúlyozták, mióta az öltözködésről tudunk. Ezek a pontok funkcionálisan is problémát okoztak a ruhán, ugyanakkor jelentőségük is különös volt.

A másik szélén megpróbáltam én megtervezni egy ruhát, olyan ruhát aminek az indítéka, nagyon leszűkítve, kizárólag a praktikum. Nekem mindig az volt a problémám a ruhával, hogy rengeteg darabból áll, nem lehet öt perc alatt felöltözni. Ez a ruha összesen két darabból áll, és a sisakból. Kezelszábasszerű dolog, amivel a cipőtalp is egybe van, tehát tulajdonképpen két zippzárral fel lehet öltözni, ugyanakkor eléggé jellemzően lehet változtatni a színeket és különböző jelvényeket ahhoz, hogy különössé tudjon válni. A középső részen hét álmoképet próbáltam ábrázolni. Ezeknek az álmoképeknek címe van: A kutya, A táj, A ház, Ellenségeim jönnek, Barátaim jönnek, Feleségem a kertben, Nyugalom.

Megfordítva az egészet, az első rész, aminek a hátoldalán van az ember, ahol bekarikáztam, hogy milyen viseletek voltak. Itt megpróbáltam a ruhának egy szín, anyag és forma szerinti analízisét adni.

A másik oldalon nem pusztán ehhez a ruhához, hanem mindenféle ruha tervezéséhez egy hálótervet készítettem. Van kultikus, ünnepi és alkalmi öltözet.

Ez a hármasság mindenféle ruhán megjelenik, csak a súlypontja más.

A hatodik oldalon olvasható előadáson kívül két ideai fogalmazványt közlünk az alábbiakban. Ezek mellett Kampis Miklós különféle építészeti vázlatai találhatóak: egy parasztház huszonöt évvel ezelőtti felmérési rajza; vázlatok egy Balaton környéki pince-pályázathoz, családi házakhoz és egy baltontpartú üzletházhoz.

A SZABAD OKTATÁSI FÓRUM INTÉZMÉNYFEJLESZTÉSI JAVASLATA (Részletek)

A SZOF jelenlegi formájában egy kezdemény-csira, amely több lépésben egyetemmé-főiskolává, graduális intézménnyé fejleszthető-fejlesztendő.

Mindenekelőtt a kifejlesztés okait és célját kell(ene) pontosítani és megragadni, mert csak egyértelmű és világos cél(ok) érdekében érdemes valamit kifejleszteni – továbbfejleszteni, pontosabban csak a jól megragadott cél az, amelyből a fejlesztés irányához és részleteihez is megfelelő gondolatok fakadhatnak.

A fejlesztés oka és célja

Az okok és célok tekintetében világossá kell tenni, hogy a SZOF létrejötte már egy távolibb cél megvalósítá-

sának eszközeként, első kísérleteként jelenik meg, és ez egy feladat tudatos vállalása, amely közvetlen módon egyelőre nem jelenik meg az adott keretekben. A SZOF program maga már egy egyetemesebb, a megismeréssel, a közösségformálással és a környezetformálással rokon koncepciót, célkitűzést takar. Ez azt jelenti, hogy a cél időközben módosult, átalakult, szinte magától öltött olyan alakot, amelynek alapján a további fejlesztés elgondolható. A metamorfózis irányja a szakmai területtől az általános személyiségfejlesztés felé tart, magam a jelenlegi állapotban ezt a három szellemi áramlatnak megfelelő tagozódásként fogom fel, amelyek az emberek hajlamai, karmikus adottságai szerint, és nem valamely szakmai vagy társadalmi differenciálódás, osztódás, dezintegrációs folyamat szerint alakultak ki. A jelenleg megállapítható cél tehát egy olyan graduális felsőoktatási intézmény létrehozása amely koncepcionális, módszertani és szervezeti értelemben alkalmas mindhárom szellemi áramlathoz tartozó emberek integrálására, képzésére és fejlesztésére, a maguk számára a képzés során tudatosítva saját hovatartozásukat. Nem mond ellent ennek a célnak – sőt elősegíti, erősíti azt – az sem, hogy alapjában véve itt dominanciáról van szó, vagyis mindnyájunkban benne rejlik mindhárom áramlat ereje.

Az alternatív oktatási formák megjelenésével gyakorlatilag az óvodától az érettségi korig terjedően meghonosodnak olyan pedagógiai módszerek-rendszerek, amelyek a

